

עת"א 49552/05/19 - אהרון אריק איטל (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 49552-05-19 איטל (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט אהרון משניות
העותר	אהרון אריק איטל (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד יגאל דותן
נגד	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ע"י ב"כ עו"ד
המשיבים	נ"ר אשכנזי

פסק דין א. טענות העותר

עניינה של עתירה זו בבקשת העותר כי יותר לו לשאת את כל צידו כאשר הוא מועבר ממקום כליאה אחד למקום כליאה אחר. מהעתירה עולה כי העותר עצור עד תום ההליכים ומתנהל נגדו משפט מורכב ומרובה נאשמים. מיום 7.12.17, עצור העותר בתנאי הפרדה מחמירים, אשר כוללים הגבלות רבות בקיום שיחות טלפון וקבלת ביקורים.

בתקופת מעצרו הממושכת הצטברו ברשותו של העותר פרטי ציוד חיוניים רבים, וכן חומר משפטי רב שהועבר אליו על ידי באי כוחו בהתאם לנהלי שב"ס, לצורך ניהול משפטו. בהיותו נתון בהפרדה, העותר מועבר מעת לעת בין מתקני כליאה שונים, כאשר בכל מעבר כזה העותר רשאי לשאת עמו רק חלק מצידו האישי, כדי תכולת שני תיקים, ויתר הציוד מועבר ע"י חברה פרטית - חברת כץ משלוח בין עירוני מהיר בע"מ.

לטענת העותר, הציוד שמועבר באמצעות החברה הפרטית מגיע באיחור רב, וכשהוא כבר מגיע, חסרים בו פרטי ציוד, וחלק מהציוד מגיע שבור ומקולקל, ולא ראוי לשימוש, כפי שקרה בהעברה האחרונה, כאשר מכשיר די.וי.די וכן מכשיר רדיו טרנזיסטור הגיעו לידי העותר כשהם שבורים, ובלתי ניתנים לשימוש. מכאן עתירתו של העותר, לאפשר לו לשאת עמו את כל צידו האישי, אם וכאשר יועבר ממקומו הנוכחי למתקן כליאה אחר.

בדין הראשון בעתירה, ביום 14.7.19, טען ב"כ העותר כי יש אסירים שמאפשרים להם לעבור עם כל הציוד, ולכן ניתנה החלטה לאפשר לעותר להגיש הודעה משלימה בתוך 7 ימים, ובה שמותיהם של אסירי הפרדה שניתן להם לעבור עם כל הציוד האישי. בהודעה המשלימה שהוגשה ביום 25.7.19, ציין ב"כ העותר את שמותיהם של שני אסירי הפרדה, מ' ו-א',

אשר לטענתו הועברו מכלא שקמה לכלא אשל, כשהם נושאים עימם את כל ציודם. ב"כ העותר הוסיף כי לדברי העותר, מפקד האגף מסר לו כי אסירי הפרדה רשאים לשאת עימם עוד שני ארגזי קרטון, מעבר לשני התיקים, וזו גם הייתה עתירתו החלופית ביחס לעותר, כדי למנוע אפליה בינו ובין אסירי הפרדה אחרים.

ב. טענות המשיב

במהלך הטיפול בעתירה, הועברו 3 תגובות כתובות של ב"כ המשיב, ובנוסף לכך נשמעו טיעוניו בדיון הראשון במועד שנזכר לעיל. בתגובה הראשונה של ב"כ המשיב מיום 25.6.19 נטען כי לפי נהלי המשיב, אסיר שעובר בין בתי סוהר רשאי לשאת עמו שני תיקים בלבד, ובהם ציוד שמותר בהחזקה לפי פקודות שב"ס, כאשר יתר הציוד מועבר באמצעות חברת כץ, אשר מחויבת להגיע לכל מתקן כליאה בתדירות של אחת לשבוע, לפי תנאי ההתקשרות בינה ובין המשיב.

במהלך הדיון הראשון, טען עוד ב"כ המשיב כי יחידת נחשון שמבצעת את העברות האסירים, מתנגדת בתוקף להעברת כל הציוד ביחד עם האסיר שעובר, הן מטעמי מקום והן משיקולי ביטחון, ומדובר בהחלטה גורפת שאין ממנה חריגות. ב"כ המשיב הוסיף עוד כי אם נגרם נזק לציוד בעת העברתו ע"י חברת כץ, העותר רשאי להגיש תביעה אזרחית לפיצוי הולם.

בהודעה המשלימה האחרונה מיום 14.8.19, ציין ב"כ המשיב כי רק כאשר מדובר בהעברה רגלית של אסירים בין בתי כלא סמוכים באותו מתחם, מתאפשר לאסיר לשאת עמו את כל הציוד האישי, כפי שהיה עם האסיר מ', שהוזכר בהודעה המשלימה של ב"כ העותר, שהועבר מאוהלי קידר לכלא אשל הסמוך. אולם בכל העברה שמבוצעת ע"י יחידת נחשון, האסיר רשאי לשאת עמו שני תיקים בלבד, ויתר הציוד מועבר ע"י חברת המשלוחים, כפי שהיה בעניינו של האסיר השני א', שהוזכר בהודעה המשלימה של ב"כ העותר, כאשר הועבר מכלא רמון לאוהלי קידר, שכידוע אינם סמוכים זה לזה, באמצעות יחידת נחשון. לכן, לטענתו, העותר אינו מופלה לעומת אסירי הפרדה אחרים, ומכאן בקשתו כי בית המשפט ידחה את העתירה.

ג. דיון והכרעה

הנושא של העברת ציוד של אסירים, מוסדר בפקודת נציבות 04.33.00, אשר כותרתה היא "החזקה, אחסנה ושינוע פריטי ציוד של אסירים". סעיף 7 לפקודה עוסק בריכוז ציוד ברכב ליווי בעת העברת אסירים, וסעיף קטן א מתייחס להעברה קבועה של אסירים, וקובע בין היתר את הדברים הבאים: **"בעת העברה קבועה של אסירים באמצעות רכב הליווי של שב"ס, ירוכזו שקי החפצים בנפרד בתא המטען... לכל אסיר יותר לקחת ברכב הליווי 2 תיקים בלבד, יתר הציוד יועבר ע"י חברת שליחויות עמה עובד שב"ס"**.

מדובר אפוא בהוראה מפורשת של הפקודה, אשר קובעת כי כל אסיר אשר מועבר למקום כליאה אחר בהעברה קבועה, רשאי לשאת עמו ברכב הליווי שני תיקים בלבד, ויתר הציוד שלו יועבר באמצעות חברת שליחויות. לדברי ב"כ המשיב, הגבלה זו אינה נובעת רק משיקולי מקום, אלא גם מטעמים ביטחוניים, ולא ניתן לחרוג מהגבלה זו.

כאמור לעיל, בהודעת העדכון האחרונה של המשיב נכתב, כי כאשר מדובר בהעברה רגלית של אסירים בין בתי כלא סמוכים באותו מתחם, אסיר רשאי לשאת עמו את כל ציודו האישי. כך למעשה עולה גם מהאמור בסעיף 7 הנ"ל, אשר עוסק בהעברת אסירים **באמצעות רכב ליווי**, ומכלל ההן ניתן ללמוד על הלאו, כי כאשר מדובר בהעברה רגלית שלא באמצעות רכב ליווי, לא קיימת ההגבלה של שני תיקים.

החלטת המשיב להתיר לעותר לשאת עמו שני תיקים בלבד, בעת שהוא מועבר העברה קבועה באמצעות רכב ליווי, מקורה אפוא בפקודת נציבות מפורשת, שחלה על כל האסירים, ולא עלה בידי העותר להראות כי היו אסירים שהותר להם לשאת את כל ציודם האישי, בעת העברה קבועה בין בתי הסוהר. המקרה היחיד שאליו הפנה ב"כ העותר, אשר בו לטענתו המשיב אפשר לאסיר לשאת עמו את כל ציודו האישי, נבדק ע"י המשיב, ונמצא כי מדובר בהעברה רגלית בין בתי כלא סמוכים, אשר בה כל אסיר רשאי לשאת את כל ציודו האישי, ואין מדובר בהעברה באמצעות רכב ליווי, שאליה התייחס העותר בעתירתו.

בנסיבות אלה, לא ניתן לטעון כי העותר מופלה לרעה לעומת אסירי הפרדה אחרים, ונראה כי המשיב נוהג בעותר כפי שהוא נוהג ביתר האסירים, ובהתאם להוראה מפורשת בפקנ"ץ 04.33.00 שהוזכרה לעיל.

זאת ועוד, חברת השילוחים הפרטית שעובדת עבור המשיב, מחויבת להגיע לכל בית סוהר אחת לשבוע, ומדובר בפרק זמן סביר להעברת יתרת הציוד, כאשר באפשרותו של העותר, כמו כל אסיר או עציר אחרים, להביא בתוך שני התיקים שהוא רשאי לשאת עמו ברכב הליווי, את הציוד האישי שהוא עשוי להזדקק לו, במשך התקופה הקצרה יחסית שעד להגעת יתרת הציוד. בכך לטעמי מתקיים איזון ראוי בין האינטרס האישי של העותר שכל הציוד שברשותו יגיע אליו בהקדם, ובין האינטרס הכללי של המשיב, לנהל באופן יעיל את כלל ההעברות של אסירים ועצירים וציודם, שמבוצעים ע"י המשיב בתדירות לא מבוטלת.

עם זאת, אני מוצא לנכון להעיר, כי אף שלא מצאתי תימוכין כלשהם לטענת העותר כי אסירי הפרדה אחרים מורשים לשאת עמם שני קרטונים, בנוסף לשני התיקים עם הציוד האישי, ככל שיתברר כי קיימת הנחיה כזאת, יש לנהוג כך גם ביחס לעותר.

נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלותו של המשיב, אשר יכול להצדיק את התערבותו של בית משפט זה, ולכן, בכפוף לאמור בפסקה הקודמת, אני דוחה את העתירה.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתן היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.